

1896-09-10

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Østrøø

Omtalte personer:

Susette Cathrine Holten

Elof Laurell

Agnete Skovgaard

Wilhelmine Skovgaard

Georgia Skovgaard (Joakims datter)

Arkivplacering:

Mappe 17 nr. 37

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard arbejder på udkast til billederne i Viborg Domkirke.

Ellers nyder han Sverige med sin familie. De spiser mange ål og æbler.

TRANSSKRIFTION

Mappe 17

Brev nr 37

Øströo den 10de Sept med skam at sige 1896

Kjære Faster! Det er dog godt at have en kone elles var jeg gået Din Födselsdag endnu længere sovende forbi. Hun huskede den nu, skönt hun ikke var sikker på hvilken dato den var, jeg glemte den, måske. (jeg søger at finde en lille undskyldning) fordi jeg her oppe overhovedet ikke ved hvad dato eller ugedag vi har. Vejret er godt, den ene dag går som den anden og pludselig en dag ser man dem rive gården, så ved man det er söndag i morgen. Sådan et tegn var der ikke forud for Din födselsdag, og så glemte jeg den.

Nu kommer vi, undselige, listende, glattende på os og beder Dig modtage så pænt vi kan dog modtage vore hjærteligste lykönskninger, der er fra vor side lige så oprigtige, som om de var kommet i rette tid, men de er jo kommet bag efter, ved vi nok.

-2-

En så jeg fristes til at sige paradisk ensformighed som livet her oppe har jeg længe ikke kendt, vejret er godt, jeg kan næsten male på de samme ting hver dag, ja nu skal Du höre fra morgen til aften. Jeg op kl. 6, spiser en tvebak eller kiks, går ned til vandmöllen maler der en time, så hjem at spise sammen med de andre til morgen, så går jeg op til mine Viborg tegninger (jeg står nemlig med dem i överste etage) indtil A. kalder til morgensang, efter den går jeg atter op til A. kalder til spadseretur, så går vi atter til vandmöllen hvor jeg maler om vejret passer, ellers går vi lidt længere. Så går vi tilbage at spise middag, og derpå jeg atter til Viborg arbejdet til kl. 3, så fölger de andre mig på vej til kirkemotivet, ved solnedgang slutter jeg der og går hjem at læse lidt for A. til the. Efter the sidder vi lidt sammen med Laurells og så går vi i seng. Det er vor normaldag, der er få variationer.

-3-

Jeg håber Du og hele familien spiser lystig væk af vore små druer, som nu må være gode, de var jo næsten spiselige da vi rejste og solen har da skinnet siden. Niels lovede at tage sig af dem, de er vist ikke så mange, men spises af fluerne skulde de dog nödigt. I et brev fra gamle Caroline stod der at Fru Holten vist var bedre. Vil det sige gamle Fru Holten, eller er

Cathrine syg? Hjemme fra har jeg ellers kun hørt om og fra mine drenge, hvordan de har sviret og sværmet hos slægt og venner. På forrige side kaldte jeg aftensmåltidet for the, det er meget uegentligt, vi har kun fået the en gang her oppe, en eneste variation fra den regelmæssige gröd vi ellers får om aftenen. Jeg bilder mig ind at vi lever her i bare sundhed og for så vidt det passer vor mave også af meget sunde sager, luften er nemlig så frisk og klar og passelig varm det er ganske ideelt, og

-4-

kosten er ål og æbler og atter ål, snart i gelee snart röget og det passer nu mig så godt. Desværre passer det ikke de andre fuldt så udmærket, så det er heldigt at vi også for æg og köd og gröd og æbler i form af gröd og suppe å ja da Du skulde set og smagt en æblesuppe med æg i. Jeg har aldrig set, lugt, eller smagt noget der i den grad var livagtig som det man ofrer til Neptun. Laurell er dårlig i maven i disse dage, han har bestemt spist for mange ål og æbler og blommer til, men han går nu også i frugthaven en stor del af dagen, og han spiser nok en halv alen ål til morgen og ditto hver aften. Georgias ben kniber det lidt for når vi spadserer, hun vil gærne op at ride på min ryg. I dag da hun blev træt, sagde hun hun vilde hjem at sove. Der stod netop en tom arbejdsvogn på vejen, så lagde jeg hende op i den og anbefalede hende at sove der. Vi tænkte hun skulde stukket i at græde når vi andre gik men nej hun lå stille for at falde i sövn. Så tog jeg hende på skuldrene |til en ridetur. Lev nu vel hils Holtens, fra Agnete skal jeg hilse, börnene sover, Din hengivne Joakim S.|

|Hurra! Nu får jeg at vide at det kun er den 9de.|

|Agnete siger jeg har beskrevet kosten som om den var dårlig, det har jeg vist også, men den er god.|

Pastor er al og alle og alle al, snart
i gælden snart roget og det pastor nu
se godt. Det varne passer at alle de
andre fuldt se udmærket, da det er
heldigt at er oppe for og held og godt
og alle i form af godt og drage i jorden
skulde det og snart i afslutte med og
ikke har aldrig det, lygt, eller snart roget
der i den grad var ligegyldig som det man
opfer til nyten. Noget endelig i men
endelse dage, han har bestemt spott for mange
al og alle og alle til, men han går nu
oppe i fretheden i den del af dagen, og
han oppe nu i hule alen al tidningen
i den del af dagen. Georgias ben kender det
bort for nu i næsten, han vil gerne og at
være på sin vej. Men da han blev borte, og de
han vilde hjem at være, der stod at være i den
vejen på vej, så lyde sig hende og i den og anstalt
hendes at være der. Vi tænkte ham skule tænkte
at at være når vi andre gik, men nu han så stille
for at fald i søvn. Det var sig hende i det skole

Her i nu for og
at vi er al den
i den gæde.

Pothas den 10de Sept med
Kom at dage 1896.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 17 Nr. 17

Kære Pastor, Det er dog godt at have
i tone eller var jeg gæst det forældet
med den længere tidende forbi. Men tænke
den nu, skat den alle var efter på
hvordan det den var, jeg glænte den,
mætte, (jog siger at finde i lille indstelt
ning) fordi jeg har oppe overhovedet ikke
være hvad det eller opdag i den,
Vejret er godt, den med dig går den den
anden og pludselig ender der man den
være glæden, så ved man det er ender
imorgen. Skiden et tegn var der alle for
for den forældet, og så glænte jeg den.
Nu kommer vi, undselige, bestende, glettede
på os og biden. Jeg modtage det først vi
kan dog modtage vore kjærligste lyft-
brevstingene, de er fra vor side lige så op-
ryste, som om de var kommet, nettede tid, men
de er jo kommet bagefter, ved vi nok.

En så jeg fristes til at lige paradesøske
selskaphed som høst her og her jeg
lange ikke kunst, vejret er godt, jeg kan
næsten ikke se de samme ting hver dag,
så nu skal du høre fra morgen til aften,
jeg er kl. 6, spiser en toast eller kage, går
ned til vandmøllen, maler der en time, så
hjem at spise sammen med de andre til
morgen, så går jeg op til mine Vobog tegning,
ger (jag kan nemlig med den røde stige)
indtil A. kaldte til Morgentage, efter den
går jeg ud til A. kaldte til Middags-
ten, så går vi ud til Vandmøllen hvor
jeg maler en vejret skæbne, så går vi lidt
langere, så går vi tilbage at spise middag,
og derefter går jeg til Vobog arbejder til kl. 3,
så følger de andre mig på vej til Kirkens te-
vet, med solbriller slutter jeg der og går hjem at
læse lidt for A. til the. Efter the sidder vi lidt
sammen med Laurells og så går vi i seng.
Det er vor normaldag, der er få variationer.

Jeg vilde du og hele familien spiser lykke
vælt af vore små dæm, som nu med vore
gode, de var jo næsten døde da vi
rejste og solen har de skinnest drøm.
Mads lovede at tage sig af dem, da er vist
ikke så mange, men spiser af flæske skaller
de dog noget. I et hus på gamle Courtiers
stod der at Fra Holten vist var bedre. Vi
at lige gamle Fra Holten, eller a Cathrine
sag? Hjemme fra her jeg skal kun hørt
om og fra mine sønne, hvordan de har en
ret og stævnst hos slægt og venner. I de
første dage kaldte jeg aftensmåltidet for
the, det er meget ugentligt, vi har kun
fået the en gang her og der, en anden vari-
ation fra den regelmæssige grødt vi ellers
får om aftenen. Jeg vilde mig ind at vi
seer her i bare sundhed og for så vidt
det passer vor mere gode af meget sundt
sager, luften er nemlig så frisk og klar
og pænt varm det er ganske vakkert og